

викладачів, окрім цього це позитивно посприє результативності навчання.

Список використаних джерел

1. Тезиси о цифровом образовании. 22.03.2018. URL: <https://news.itmo.ru/ru/blog/53>

2. Digital Pedagogy? URL: <https://www.briancroxall.net/digitalpedagogy/what-is-digital-pedagogy/>

3. Громова Т. Митио Каку: Учеба уже не будет базироваться на запоминании. URL: <https://www.dsnews.ua/society/mitio-kaku-ucheba-uzhe-ne-budet-bazirovatsya-na-zapominanii-28082014231600>

4. Кнорре-Дмитриева К. 5 образовательных технологий, которые изменят мир в ближайшие пять лет. URL: <https://snob.ru/selected/entry/82371/>

Шемякіна Н. В.

кандидат філологічних наук, доцент,
доцент кафедри іноземних мов,
Національна академія внутрішніх справ

ВИКОРИСТАННЯ ІКТ У ВИКЛАДАННІ ІНОЗЕМНИХ МОВ

Одним із важливих механізмів реформування системи вищої освіти України є інформатизація, яка спрямована на підвищення якості, доступності та ефективності освітнього процесу. Розвиток інформаційних і комунікаційних технологій відкриває нові можливості і пред'являє нові вимоги до системи освіти.

Всі досягнення у галузі застосування інформаційних комп'ютерних технологій (ІКТ), зокрема у галузі навчанні іноземних мов, мають служити одній меті – створенню методологічної основи їх застосування в процесі самоосвіти та навчання студентів у ЗВО.

Активне застосування ІКТ у навчанні іноземних мов передбачає розробку і використання викладачами програмних засобів навчального призначення. Програмні засоби мають відповідати вимогам освітніх стандартів та передбачати можливість їх використання як для самостійної роботи студента, так і в навчальному процесі, під час аудиторної роботи. Основне завдання викладачів при цьому полягає у технології створення електронного курсу з іноземної мови.

Безумовно, використання електронних засобів навчання (ЕЗН) у навчально-виховному процесі, повинно відповідати загальнодидактичним принципам: науковості, доступності,

проблемності навчання, наочності, системності і послідовності викладення матеріалу, забезпеченню свідомості навчання, самостійності і активізації діяльності студента, єдності навчальної, розвивальної і виховної мети, забезпеченню систематичності і послідовності навчання з використанням електронного ресурсу.

Необхідно відзначити, що компетентнісний підхід як принцип побудови ЕЗН передбачає таку організацію навчального матеріалу, яка забезпечить взаємозв'язаний розвиток всіх компонентів іншомовної комунікативної компетенції: мовної, мовленнєвої, професійної, загальнокультурної, соціокультурної.

Не можна не погодитись з думкою про те, що «Електронний підручник повинен максимально полегшити розуміння та запам'ятовування (причому активне, а не пасивне) найбільш істотних понять, тверджень і прикладів, залучаючи в процес навчання інші, ніж звичайний підручник, можливості людського мозку, зокрема, слухову та емоційну пам'ять, а також використовуючи комп'ютерні пояснення» [3].

До незаперечних переваг електронних підручників належить можливість організації «живого» подання інформації – мультимедійні технології дозволяють створити відповідні моделі, включити аудіо - і відеофрагменти. Можливості наочного викладу матеріалу, привернення уваги і багатоканальний механізм подачі інформації є провідними досягненнями комп'ютерних освітніх систем. У цьому випадку викладач отримує потужний засіб, а студент – максимально ефективну можливість якісного засвоєння матеріалу [5]. Серед інших переваг мультимедійних видань: оперативне внесення змін та доповнень, зручність пересилання електронною поштою, компактність збереження у пам'яті комп'ютера або на диску, простий спосіб тиражування.

Традиційно, електронний навчальний курс повинен містити :

На базовому рівні:

- основний теоретичний матеріал, що відповідає вимогам стандартів;
- системи вправ і завдань, що дозволяють сформувати й розвинути практичні уміння і навички;
- методи і засоби підсумкової оцінки засвоєння базових знань.

На додатковому рівні:

- навчальний матеріал, до якого студент може звертатися для поглибленого вивчення питань курсу;
- навчальний матеріал, до якого студент може звернутися для задоволення професійних питань .

Комплексні показники, що визначають лінгводидактичний потенціал ЕЗН у навчанні іноземних мов є такими [4].:

1) функціями ЕЗН у процесі навчання іноземної мови з урахуванням можливостей варіювання режимів роботи та форм організації навчального процесу;

2) сферою застосування ЕЗН, яка визначається цілями навчання, для досягнення яких вони можуть бути використані, та колом користувачів, на яких вони орієнтовані;

3) дидактичною ефективністю цих засобів з точки зору їх цільового призначення.

Узагальнюючи вищевикладене, можна зробити висновок, що плануючи заняття із застосуванням ІКТ, необхідно керуватися педагогічною доцільністю застосування того або іншого методу, а також способом його застосування під час викладання навчального матеріалу. Використання ЕЗН у процесі навчання іноземних мов значно впливає на форми і методи навчання, характер взаємодії між студентом і викладачем і, відповідно, на методику проведення занять в цілому. Разом з тим, ЕЗН не замінюють традиційні методи навчання, а значно підвищують їх ефективність [1]. При методично обґрунтованому застосуванні, ЕЗН стають базою сучасної освіти, що гарантує потрібну якість, варіативність, диференціацію та індивідуалізацію навчально-виховного процесу.

Список використаних джерел

1. Ахмедова А.М. Использование образовательных ресурсов Интернета на уроках физики. *Ученые записки института социальных и гуманитарных знаний: материалы V Международной научно-практической конференции «Электронная Казань – 2013» (ИКТ в образовании: технологические, методические и организационные аспекты их использования)* часть II. Казань: Юниверсум, 2013. №1 (11). С.267-273.

2. Глибовець М. М. Формальна модель координаційно-орієнтованої мережі для колаборативної системи навчання. *Проблеми програмування*. 2006. № 2– 3. С. 402– 412.

3. Зими́на О.В. Печатные и электронные учебные издания в современном высшем образовании: Теория, методика, практика. М.: Изд-во МЭИ, 2003. 336 с.

4. Карамышева Т.В. Изучение иностранных языков с помощью компьютера. В вопросах и ответах. СПб.: Издательство «Союз», 2001. 192 с.

5. Панова Е.В. Электронный учебник: преимущества и проблемы использования в учебном процессе. *Международная*

конференция "Библиотеки и Образование" - 2007 «Информационные ресурсы и сервисы открытого образования».

Шинкаренко І. О.,

кандидат психологічних наук, доцент,
доцент кафедри гуманітарних
дисциплін та психології
поліцейської діяльності,
Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ

СУЧАСНІ ВИМОГИ ДО ПРОФЕСІЙНО-ПСИХОЛОГІЧНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ПРАВООХОРОНЦІВ

Трансформація системи освіти в Україні передбачає її глибоке реформування, яке має бути пов'язано з загальними тенденціями розвитку світового товариства. На сучасному етапі освіта в Україні перетворилася в систему, яка в основному забезпечує потреби суспільства і особистості, орієнтується на європейські і світові стандарти, що дозволяє їй бути конкурентноздатною [1, с. 48].

Отримання професії в умовах вищого навчального закладу пов'язане з розвитком за допомогою освіти і професійної підготовки суб'єктів навчання. У ході професійного становлення майбутні правоохоронці здобувають особливі властивості та якості, які і стають їхнім особистісним потенціалом, системою, що складається із загальних та спеціальних знань і вмінь, рівня свідомості і відношення до світу, професії, самого себе, рівня фізичного розвитку. Це обумовлює потенційну здатність якісно та ефективно виконувати професійну діяльність і реалізувати свої можливості, самоактуалізуючись у ній.

В умовах трансформації суспільних відносин радикально міняється соціально-психологічний «портрет» сучасного правоохоронця, структура його особистісних якостей: спеціальні знання, висока професійна підготовка, загальна культура перетворюються в обов'язкові умови несення служби.

Найбільш загальними для всіх категорій правоохоронців, пріоритетними напрямками виховної роботи з особовим складом у формуванні духовних якостей працівників Національної поліції доцільно вважати:

- національно-патріотичне, професійне виховання, формування честі та гідності працівника Національної поліції, інтересу до оперативно-службової діяльності, стійкої духовної позиції правоохоронця,